

РЕШЕНИЕ

№ 2140

гр. София, 23.04.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 30.03.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Бранимира Митушева

при участието на секретаря Албена Рибарска и при участието на прокурора МОМЧИЛОВ, като разгледа дело номер **1310** по описа за **2012** година докладвано от съдия Бранимира Митушева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-чл. 228 от АПК във вр. чл. 14, ал. 3, пр. последно от ЗСПЗЗ.

Образувано е по касационна жалба на ОБЩИНСКА СЛУЖБА ПО „ЗЕМЕДЕЛИЕ” – Н. И., представлявана от началника инж. П. С., срещу РЕШЕНИЕ от 27.06.2011г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, I ГРАЖДАНСКА КОЛЕГИЯ /ГК/, 30 състав, постановено по гр. дело № 49194/2010г.

В жалбата са въведени основания за незаконосъобразност и необоснованост на съдебното решение, като постановено в противоречие с материалния закон и в нарушение на процесуалните правила. Твърди се, че първоинстанционният съд е обсъдил повърхностно събраните по делото писмени доказателства, като крайните му правни изводи не съответстват на доказателствата по делото и противоречат на материалния закон. Касаторът счита също така, че с постановяване на оспорения административен акт е реализирана хипотезата на чл. 14, ал. 7 от ЗСПЗЗ, макар и формално актът да е мотивиран некоректно с ал. 6 на чл. 14 от ЗСПЗЗ, то това обстоятелство не би могло да се третира като порок от степен да влече нищожност на обжалвания акт. Възразява се още, че дори и да се приеме, че административният акт е постановен в нарушение на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК – при липса на фактически и

правни основания за издаването му, то в този случай СРС е следвало да отмени акта и върне преписката за ново произнасяне, а не да прогласи неговата нищожност. Претендира се от съда да постанови съдебно решение, с което да отмени съдебното решение на СРС и отхвърли жалбата срещу решението на Общинската служба по „Земеделие“ или алтернативно отмени решението на административния орган и върне административната преписка за ново произнасяне.

Ответникът – В. Г. В. – оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА изразява становище относно неоснователността на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Със съдебно решение от 27.06.2011г., постановено по гр. дело № 49194/2010г., СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, I ГК, 30 състав, е ПРОГЛАСИЛ за нищожно по жалба на В. Г. В. РЕШЕНИЕ № 121 от 26.11.2009г. на ОБЩИНСКА СЛУЖБА по “ЗЕМЕДЕЛИЕ” - ”Н. И.”, постановено на основание чл. 14, ал. 6 от ЗСПЗЗ по преписка по заявление вх. № 15121/10.09.1991 г. от името на наследниците на В. Н. Д., с което е отказано възстановяване правото на собственост в съществуващи /възстановими/ стари реални граници на следния имот – нива от 0.928 дка, находящ се в строителните граници на Г., м. „Смолничето”, съставляващ имот № 30050 по помощния план от 2006 г.

В мотивите на съдебното решение е прието, че обжалваното решение на ОСЗ - Н. И. е нищожно, тъй като с него не е извършена поправка на очевидна фактическа грешка, а повторно административният орган се е произнесъл относно начина на възстановяване на собствеността върху процесния недвижим имот.

Настоящата инстанция възприема изцяло изводите на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, I ГК, 30 състав, че обжалваният индивидуален административен акт е постановен в нарушение на чл. 14, ал. 6 от ЗСПЗЗ и като такъв следва да бъде обявен за нищожен. От една страна правилно първоинстанционният съд е приел, че в процесния случай се явява неприложима разпоредбата на чл. 14, ал. 6 от ЗСПЗЗ. Съгласно цитираната разпоредба общинската служба по земеделие може да поправи по свой почин или по молба на заинтересуваните лица допуснатите в решението по този член явни фактически грешки. Видно от приетите по делото писмени доказателства административното производство по постановяване на процесното решение на Общинска служба по „Земеделие” – Н. И. е започнало именно по молба вх. № ВС-01-603/26.11.2009 г. на Г. В. Н. с искане за отстраняване на допуснатата техническа грешка в решение № 15-Р7/07.07.2008 г. на Общинска служба по „Земеделие” – Н. И.. С цитираното решение на наследниците на В. Н. Д. вече е било възстановено правото на собственост в съществуващи /възстановими/ стари реални граници на част от процесния недвижим имот с размер 0.850 дка от обща площ 0.928 дка, като останалата част от 0.078 дка е отказана за възстановяване, поради реализирано мероприятие по регулация. С постановяването на процесното решение, с посочено правно основание чл. 14, ал. 6 от ЗСПЗЗ, административният орган е отказал възстановяване в стари реални граници на процесния имот, след като вече част от него с площ от 0.850 дка е била възстановена в стари реални граници на наследниците на В. Д. с предходно решение по чл. 14, ал. 1 от ЗСПЗЗ, за което не са налице данни по делото да е било

оспорено. При така установената фактическа обстановка правилно първоинстанционният съд е приел, че оспореното решение се явява нищожно, тъй като фактически с него не се извършва поправка на очевидна фактическа грешка в първоначалното позитивно за наследниците на В. Д. решение, а се извършва по същество промяна изцяло на волята на издателя на акта по отношение на начина на възстановяване на собствеността върху процесния имот спрямо същите лица, което производство е различно от иницирираното и проведено по ал. 6 на чл. 14 от ЗСПЗЗ. Очевидната фактическа грешка е грешка, която не влияе върху вече формираната и изразена воля на издателя на акта, а видно от съдържанието на оспореното решение с него административният орган е извършил повторно произнасяне относно начина на възстановяване на собствеността върху процесния имот и е изменил едно вече постановено в обратния смисъл от него решение по чл. 14, ал. 1, т. 1 от ЗСПЗЗ.

При разглеждане на делото и при постановяване на съдебното решение СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, I ГК, 30 състав не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила, защото съдебното решение е постановено при анализ на писмените доказателства, събрани и приети в процеса, а крайните правни изводи са формирани и при правилно приложение на материалния закон.

По така изложените правни доводи и с оглед въведените в касационната жалба основания за отмяна на атакувания съдебен акт, решаващият съд в настоящия състав, приема, че съдебно решение от 27.06.2011г. на СРС, I ГК, 30 състав по гр. дело № 49194/2010г. е ПРАВИЛНО на основание чл. 209, т. 3 от АПК и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде оставено в сила. Не са налице и основанията за касиране на съдебния акт по смисъла на чл. 218, ал. 2 от АПК във вр. чл. 209, т. 1 и т. 2 от АПК.

Подадената касационна жалба е изцяло недоказана на въведените в нея основания, поради което АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град следва да я остави без уважение.

Водим от гореизложеното, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, III Касационен състав на основание чл. 221, ал.2 от АПК във вр. чл. 14, ал. 3 пр. последно от ЗСПЗЗ

Р Е Ш Е Н И Е:

ОСТАВЯ В СИЛА СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ от 27.06.2011г., постановено по гр. дело № 49194/2010г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, I ГРАЖДАНСКА КОЛЕГИЯ, 30 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

